GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 95.

W e Srzode Dnia 27 Listopada 1799.

Z Wiednia d. 20. Listopada.

Do Nru. 93 tuteyszey gazety wyszedł dziś następuiący piędziesiąty czwarty nadzwyczayny dodatek:

Kommenderuiący Włoską armią jenerał iazdy Melas przysłał tu przez nadesłanego kuryerem rotmistrza barona Rafsler, od Würtemberskiego regimentu, obiecane w poprzedniczym swoim rapporcie obszerne doniesienie o zaszłych bitwach d. 4 i 5 nad Sturą, które oznaymuie się w tey osnowie:

Od szczęśliwie wykonanego attaku d. 28 przeciw części dywizyi nieprzyiacielskiego jenerała Lemoin, która Mondowi groziła, zmocnił nieprzyiaciel znacznie stoiący oboz przy Madonna del Olmo, i postąpił d. 29 odparłszy nasze forpoczty przy Centale i Ronchi, na lewem brzegu Stury aż do Marozzo. Lubo uczyniony przez jenerała Nobilli iazdą attak, wstrzymał cokolwiek nieprzyiaciela od dalszego postępowania, korzystał iednak z obieranych codziennie posiłków dla zapewnienia sobie lewego brzegu Stury i tych okolic, które mu do iego działań potrzebne bydź mogły. Sciągnął przeto d. 30 wiele woysk pod Marozzo i Centale, tak iż w tym dniu znaczne iuż siły miał na lewem brzegu Stury. Obawa żeby nasza armia z prawego boku nie była zagrożona, rownie iak życzenie walczyć na rowninach z ukrywaiącym się zawsze w gorach nieprzyiacielem, skłoniła jenerała iazdy Melas do głownego attaku na d. 31. — Stosownie więc do tego postanowienia zostały w nocy z d. 30 na 31 w oczach nieprzyiaciela dwa mosty na Sturze rozbite, pierwszy przy Castelletto, a drugi przy Montenera, i potrzebne rozporządzenia poczynione. -- Przeznaczone do attaku dwie dywizye Otta i Elsnitz miały się rowno z switem Otta przy Montenera, a Elsnitza przy Castelletto zgromadzić, przebydź Sturę pod zasłoną uszykowaney na tey stronie artyleryi, i odeprzyć nieprzyiaciela, trzymaiącego wysoki brzeg zdolny do naylepszey obrony, poczym dywizya Otta miała się na Moroz-

zo do Centale udać i rownie z tamtąd nieprzyiaciela wypędzić. Dywizya Elsnitza była przeznaczona wyszedłszy na wzgorki przeciw Ronchi, z kąd część tey dywizyi miała dopomagać do wzięcia Centale' iako środka sił nieprzyiacielskich, w czasie gdy jenerał Sommariva z przeznaczonym woyskiem na przednią straż, zmocniony 2 batalionami z garnizonu Fossano, miał zlecenie attakować Morozzo. — Zasadzone te na możności wykonania rozporządzenia, zostały rowno z świtem uskutecznione; obie kolomny przebyły w iednym momencie mosty, i gdy nie rownie skutecznieysza nasza artylerya uciszyła nieprzyiacielską, przebyły nasze woyska znad zwyczayną szypkością długie wąwozy. Na czele kolumn postawieni ochotnicy z kompanią pionierow Reichla, dały idącey zaniemi piechocie przykład do naywaleczniey szego attaku, i lubo mieysce i położenie nieprzyiacielowi sprzyiało, został iednak pomimo iego morderczego ognia z wzgorkow spędzony i na rowniny odparty. Jazda użyła tego pożądanego momentu tak pożytecznie, iż nie zostało się nieprzyiacielowi iak spieszna ucieczka. Tak iak F. M. L. Ott zwycięzko przeciw Centale postąpił, udało się rownie F. M. L. Elsnitz wyprzyć nieprzyiaciela z Ronchi, ktorego aż pod armaty twierdzy Cuneo ścigał. Gdy jenerał Sommariva nie miał iuż nic do czynienia od strony Morozzo, postąpił przeciw Villafallet aż nad Grana. — Tymczasem spamiętawszy się nieprzyiaciel po pierwszey ucieczce, uszykował się w Centale, i zdawało się że w tym mieyscu chciał się odważnemu naszemu postępowaniu opierać, lecz skoro się obie kolomny połączyły i ruszyły przeciw niemu, opuścił po krotkiem oporze to mieysce, uciekaiąc nagle przez Maira. — Będące w boiu woyska zostały nad tą rzeką zgromadzone, tymczasowo rozstawione, a ku wieczorowi przeszły na prawy brzeg Stury, zaymuiąc położenie Magliano di Sopra na przod Trinita. — Nieprzyiaciel poniosł w tym boiu znaczną stratę w zabitych, musi wiele ranionych liczyć i procz 3 armat zabraliśmy mu 800 ieńcow. Nasza strata w zabitych, ranionych i zabłąkanych wynosi około 400 ludzi, między ktoremi znayduie się 10 offic yerow.

W obranym d. 31 października obserwacyynym położeniu stała armia aż do 3 listopada. Nieprzyiaciel nie zważaiąc na poniesioną stratę, zbliżył się na nowo z wielkim swoim planem, podchlebiaiąc sobie, iż za pomnożeniem sposobow, wykona spełzłe d. 31 z wielu innemi działaniami ścisło połączone zamiary. Podobno niedostatek żywności i inne przykrości, wynikaiące z iego trudnego w gorach położenia, zniewoliły go do łożenia wszystkiego, dla zdobycia pewnego iakiego punktu w rowninach Piemontu, aby przez to osłodził położenie swey armii na zbliżaiącą się zimę. — Dla uskutecznienia tego zamiaru, usiłował przeprawić dywizyą Grenier na lewy brzeg Stury, opanować Savigliano, i przez to okołowanie naszego prawego boku, złączyć się z przybyłemi przez gorę Cenis pod jenerałem Duhames posiłkami, potym postąpić szypko drogą ku Turynowi, oderznąć nas z iedney strony od Turynu, a z drugiey od magazynow w Braa założonych. Dywizya Victor miała poyść po obu brzegach Stury do Fossano, dywizya Lemoine przez Carru, Bone do Cherasko, stoiący na przeciw F. M. L. *Kray*

nieprzyiacielski jenerał St. Cyr miał przez wysłanie oddziału do Aqui i osadzenie Alba do tego działania, rownie iak do połączenia wszystkich sił dopomagać, tak, iż cała nasza armia miała bydź otoczona. Skoro takowy plan przez przypuszczony d. 3 nieprzyiacielski attak do łańcucha naszych forpocztow na lewym brzegu Stury, przez wtargnienie iego do Genola, przez zaięcie na prawym brzegu Pesio rzeki, Carru, nie podpadał więcey wątpliwości, postanowiono przenieść całą armią Cesarską na lewy bok nieprzyiacielski; opuszczono na ten koniec Mondowi, przeniesiono garnizon do Cherasko i z całego prawego brzegu Stury ustąpiono. — D. 3 opuściła armia położenie Maglian i stanęła przy Fossano i Marenne. Tego samego dnia wszedł nieprzyiaciel po południu do Savigliano, wpadł na przedmieście Fossano i Bene, wzywał Fossano do poddania się i dawał z haubic do niego ognia. W tych okolicznościach postanowiony został nazaiutrz d. 4 przeciw zaszłemu tak daleko nieprzyiacielowi nowy attak, a dla tymczasowego zabespieczenia drogi do Turynu, wysłany był jenerał Lattermann w 6 batalionow grenadierow z Carmagnola do Raconigi. — Rozporządzenia do bitwy były następuiące: Armia została na 3 głowne kolomny podzielona, z których pierwsza z dywizyi Otta miała postępować drogą od Marenne do Savigliano i wypędzić z tego mieysca nieprzyiaciela, druga z słabszey dywizyi Mitrowskiego, odebrała zlecenie ruszyć z S. Lorenzo i podobnież udać się do Savigliano, przykładać się do oderznięcia nieprzyiaciela, i wspolnie z dywizyą Otta działać. Trzecia z dywizyi Elsnitz postępowało drogą od Fossano do Genola i miała nieprzyiaciela, w śrzodku tym sił iego, attakować i mieysce to odebrać, wczasie gdy przyłączona do tey dywizyi brygada Gottesheima miała do Morozzo i Madalena fałszywy attak przypuścić. Attak nastąpił rowno ze dniem wszystkiemi trzema kolomnami razem; nieprzyiaciel opierał się pierwszemu attakowi odważnie, i mimo naywiększego mężtwa, które wszystkie Cesarskie woyska ożywiało, nie można było nieprzyiaciela dla złego mieyscowego położenia do ucieczki przymusić. Nakoniec poszczęściło się piechocie, wspartey dobrze kierowanym i strasznym w swoich skutkach ogniem artyleryi, zmieszać nieprzyiaciela i wkrótce do ucieczki przymusić; iazda korzystała zaraz z tey okazyi dla nastawania na niego w cofaniu. Tak więc obie dywizye Otta i Mitrowskiego postąpiły zwycięzko pod Savigliano, którego nam nieprzyiaciel po nieiakim odporze także odstąpił, i cofnął się częścią przez Valddigi, częścią przez Vodignasco. F.M.L. Ott wysłał zaraz jenerała Auersperg z 1 brygadą ku Vodignasco, a z resztą woyska postępował w te tropy za cofaiącym się nieprzyiacielem. F.M.L. Elsnitz zatrudniony był tym czasem attakiem Genola, którego nieprzyiaciel nayuporczywiey bronił, kilka attakow było daremnych, a za każdym pomnażał się nieprzyiacielski odpor. Po długim na przemian szczęściu i nieszczęściu przemogły nakoniec usiłowania i tey kolomny, do którey przyłączyła się kolomna Mitrowskiego, wyparła nieprzyiaciela z Genola i osadziła ważne to mieysce. Obie te kolomny zgromadziły się potym nad Mairą, i puściły się daley za nieprzyiacielem do Centale. W czasie gdy wszystkie kolom-

)2(

-ny rownie świetne i decyduiące odnosiły korzyści, postąpiła iedna nieprzyiacielska kolomna, która podług wzmiankowanego wyżey planu miała się z stoiący przy Savigliano dywizyą Grenier złączyć, z doliny Po przez Saluzzo, aż pod same miasto, a ponieważ w tym mieyscu tylko słaby batali n Perscha był zostawiony, musiał go przeto nieprzyiacielowi oddać, który zaraz wysłał 2000 ludzi drogą ku Marenne. Zaszłe to wtyle armii niebespieczne w każdym względzie poruszenie, nie uczyniło iednak naymnieyszego wrażenia na zwycięzkiey armii, i wniczem nieodmieniło naszego planu. Jenerał Sommariva wysłany został z Regimentem Reiskiego i 2 szwadronami Lobkowicza ku Savigliano, dla odebrania nazad tego mieysca, zaięte go bez oporu przez nieprzyiacielską kolomnę, nie wiedzącą o zaszłym zdarzeniu, i oderznięciu iey od reszty nieprzyiacielskiey siły. Jenerał ten tak doskonale wypełnił dane mu zlecenie, iż nie tylko przez waleczne sprawienie się Reiskiego regimentu wyparł nieprzyiaciela z Savigliano, ale nadto zabrał z postąpionych ku Marenne 2000 ludzi około 400 wniewolą. Obie połączone kolomny Elsnitza i Mitrowskiego, attakowały tymczasem zgromadzonego zoowu w Centale nieprzyiaciela, iakoż powiodło im się wyprzyć i z tego ostatniego mieysca nieprzyiaciela. Zaszła noc położyła koniec tey krwawey i uporczywey walce. Armia została tymczasowo przy Centale i Villefalet rozłożona. — Dla korzystania i konaywięcey z tego ważnego zwycięstwa i zniszczenia zupełnie rozproszonych nieprzyiacielskich oddziałow, postanowiono nazaiutrz dalsze ściganie. Zlecono na ten koniec F.M.L. Ott ścigać nieprzyiaciela przez St. Benigno, Ronchi aż do Madona del Olmo, a F. M. L. Elsnitz przez Valdiggio i Morozo, tudzież attakowania nieprzyiaciela w tym mieyscu. — Przy mocnym z obu stron ogniu przeszłego dnia, tak mało nieprzyiaciel upatrywał korzystnego momentu do cofnienia oderzniętego od nas oddziału, że ten w liczbie 1500 ludzi, zawsze ieszcze oczekiwał na wypadek całey rozprawy. Skoro zaś F. M. L. Ott wyparł nieprzyiaciela z Ronchi i szczęśliwie aż pod oszańcowany oboz Madona del Olmo postąpił a F. M. L. Elsnitz opanował Morozzo bez wielkiego oporu, zobaczyły się te 1500 ludzi za zgubione. W rozpaczaiącym tym położeniu unikaiąc pewney niewoli lub śmierci, biegły do Stury, chcąc się ieszcze wpław ratować; lecz gdy bystrość wody uniosła ich 400, a 100 tylko konno do tamtego brzegu przybyło, złożyła reszta broń.

Armia stanęła tego dnia między Morozzo i Ronchi; a ponieważ zupełna ucieczka ze wszystkich stron nieprzyiaciela podawała widoki do nowych korzyści, postąpił F. M. L. Elsnitz d. 6 przeciw oszańcowanemu obozowi Madona del Olmo, F. M. L. Ott przez Tarantasco do Caraglio w dolinie Grana, a jenerał Lattermann, który d. 5 przybył do Savigliano, przez Busca i Tronero do doliny Maira. F. M. L. Elsnitz opanował bez wielkiego odporu oszańcowany oboz, który nieprzyiaciel opuścił po większey części w nocy; F. M L. Ott przebył całą dolinę Grana, wysłał pod iazdy aż pod twierdzę Monte i Vignolo, w wszystkich tych dolinach zabrał wiele ieńcow. Gdy F. M. L. Kaim wysłał także podiazdy w dolinę Po, zadano przeto nieprzyiacielowi wszędzie znaczną klęskę.

Strata nieprzyiacielska w tych zwycięzkich dwoch dniach wynosi przeszło 8000 ludzi, a zasłany plac boiu trupem w rozległości przeszło 6 godzin, iest dowodem wielkiey iego straty w zabitych. Przeszło 4000 ieńcow, między któremi znayduie się 180 officyerow, wiele szefow brygady, są owocem tego zwycięztwa, a co dziennie wiele ich ieszcze przyprowadzaią. Armat zabraliśmy 5 i 2 ammunicyyne wozy. Nasza strata w zabitych, ranionych i zabłąkanych wynosi 2322 ludzi, lecz strata walecznego jenerała Adorian, kommenderuiącego przednią strażą kolomny Elsnitza, który na placu poległ, iest nader dotkliwa.

Jenerał iazdy Melas pisze, iż brakuie mu wyrazow do odmalowania tego wszystkiego, co cała armia począwszy od jenerała aż do ostatniego żołnierza w tych dwoch zwycięzkich dniach kilkokrotnie dokazała, gdyż ogułem cała armia i każdy z osobna żołnierz przykładał się do pomyślności w tych dwoch dniach, i nie masz żadnego żeby przez swoią chwalebną wytrwałość i męztwo nie zasłużył na sprawiedliwy szacunek. W szczegolności zaś powtarza ten jenerał, iż większą część zwycięztwa winien światłym, rozważnym i dobrze wyrachowanym rozrządzeniom jenerała Zach, czyniącego jeneralnego kwatermistrza służbę, tudzież zręcznemu i mężnemu dopomaganiu w całey woynie, a nadewszystko dystengwuiącym się ciągle w tey kampanii, F. M. L. Ott i Xciu Lichtenstein, dobremu sprawieniu się F. M. L. Elsnitz i Mitrowskiego, jenerałow Niklas Palfy, Bellegarda, Auersperg, Summariva i Nobili, nakoniec kieruiącemu skutecznie artyleryą jenerałowi Bögner. Niemniey oddaie jenerał iazdy Melas sprawiedliwość jenerałom Gottesheim i Spanochi.

F. M. *L.* Ott chwali z swey strony szczegolniey, dystenguiącego się nie raz przez swoią zręczność i odwagę podpułkownika Pest, od kwatermistrzego sztabu; pułkownika Weeber, od Stuarta regimentu; podpułkownika Thelen i maiorow Novak i Ottenberg, od Furstenberga; kapitanow d'A bek i Herglogs od Stuarta; *Kapitana* Dworzach, porucznikow Pavicz, Müzzer i Herowi s, od Furstenberga, potym porucznika H henfeld, dowodzącego iednym batalionem. Od iazdy pułkownika Nimbsch, podpułkownika Prevacheres, rotmistrza Walterskirchen, porucznikow Esch, hrabiego Salm i Brigido, od Karaczay; Rotmistrzow H nzy i Gordona, od Arcy Xcia Jana dragonii, a nadewszystko swego adiutanta porucznika Müller i adiutanta F. M. L. Xcia Lichtenstein, porucznika Leutrenter od Würtemberga dragonii.

F. M. L. Elsnitz zapewnia iż przy nim dystengwowali się szczególniey podpułkownik Groſser i maior hrabia Harrach, od Lobkowicza; maior Mecsery i porucznik Herring, od kwatermistrzego sztabu; kapitanowie Beck, Kheul, H rsch, od Giulaia, rownie iak porucznikowie Werdel i Hohenhauser od tegoż regimentu, nakoniec kapitan Roy, od H ff . — F. M. L. Mitrowski chwali dobre sprawienie się kommendanta Reiskim regimentem maiora *K* öpfel, maiora Tomaſsich i kapitana Reinisch od kwatermistrzego sztabu, tudzież maiora Straſsoldo, od Terzy, rotmistrzow Frank i Raſsler, od Würtemberga.

Jenerał iazdy Melas ma sobie za obowiązek oddać świadectwo niespracowanemu, zręcznemu, walecznemu i roztropnemu postępowaniu podpułkownika Pest i kapi-

tana Quosdanovich, które nie tylko w tych dniach, ale w każdym razie okazuią, o czym cała armia i każdy z osobna jenerał oddaie im sprawiedliwość. — Pocz tych dystengwowali się ieszcze w oczach jenerała Melas pułkownik Prohaska, od kwatermistrzego sztabu, maiorowie Schimf i Perzel, tudziez oberfaierwerk od artyleryi Würker. Podobnież chwali niespracowanego i gorliwego podpułkownika hrabię Radeckiego, za którym położone w tey kampanii zasługi same mowią, potym skrzydłowych adiutantow maiorow Xcia Sułkowskiego, Brusch, i hrabiego Torres, będącego przy iego boku kapitana Lang od regimentu Kraia i porucznika Hartzer, od iego własnego regimentu, którzy oba w wykonaniu danych rozkazow czynnemi i gorliwemi się okazali.

W Liczbie zabitych, ranionych, zabłąkanych lub poymanych z naszey strony znayduią się następuiący Officyerowie: W zabitych: Jenerał Adorian, maior Obel i kapitan hrabia Lazzar, od Giulaia; podporucznik Raab i chorąży Flanderka, od Stuarta; chor. Fryderycy, od Fürstenberga; chor. Krolakovich, od Alwinzego i regimentowy adjutant od Kheul piechoty. W Ranionych: Kap. Patorniay i por. Rogach, od Perscha grenadyerow: kapit. Unger i Pflüger, podpor. Ehrenstein i chor. Hermann, od Fürstenbergr; podpor. hrabia Varkovich, chor. Dumaz, Müssinger i Jorkowich, od Sztaraia; kap. Offner, Czebeli i Palffy, por. Eiohauser, podporucz. Hure, Zachar, Schneit, Paal i Murgicz, chor. Necscy i Moczary, od Giulaia; kap. Palmano, Fekete i Haberman, porucz. Limmelmayer, Schanta i Pokorny, podpor. Herowich i Orban, chor. Marton, od Alwinzego; kapita. Malowcz i Reinhard, por. Schuard i Eschinger, od Kheul, kapi. Manfrony i Hanger, porucz. Stephan, od Mitrowskiego; pułkow. Schröckinger. porucz. Renner, Schaller i Koss, podporucz. Kreiss, chorążowie Koss, Steer, Kraus, Gastgeb, i Streitfeld, od Huffa; kapitan Ralki, porucznikowie Fuhrman, Freytag i Zuruba, podporucz: Lukelich i Barbazetto, od Reiskiego; kapitan Hoffman, od Stuarta; porucznik Würth, od Nenny grenadierow; kapitan Rentz, od Terzy; korpusowy adiut: Zagler, od korp: pionierow; rotm: Braschma i porucznik Krulikovich, od Cesarza dragonii; rotm: Coletti i podporucz: Ogarelicza, od Arcy Xcia Jana; podporucz: Werner i Cerer, od Karaczaia; podporucz: Makay i Herbatzy, od Würtemberga dragonii; rotm: Sardagna i podporucz: Limpersz od Lobkowicza; pułkownik Zinn, rotm: Lewenehr, porucznik: Hickisch, Habrzenbaum, Niedemalt i podporucz: Branetz, od Lewenehr dragonii. W ieńcach i zabłąkanych: porucznik Schink, od Reiskiego i podporucznik Ottanovich, od Schmelzer batalionu.

Z Paryża d. 3. Listopada.

Nasi korsarze, la Josephine i le Dedé, napadli na ieden oddział Angielskich statkow, które woyska z Hollandyi wiozły, i zabrali ieden z nich, na którym znaydowało się 35 ludzi z gwardyi królewskiey, 1 pułkownik i 19 pięknych koni. Wszystko wysadzili w Kale.

Onegday oddane zostały dyrektoryatowi zdobyte w Szwaycaryi chorągwie przez szefa szwadronu Urbain. Prezydent dyrektoryatu rzekł na końcu w swey mowie: " Dyrektoryat nie odłącza myśli pokoiu od uczucia zwycięztwa; uważa z u-

kontentowaniem w ostatnim poprzednika owego dnia, który musi przywrocić Europie spokoyność. „ Przywiedziono także; iż Massena w ostatnich w Szwaycaryi potyczkach z konia skoczył i stanął na czele grenadyerow. — Redaktor mieści w sobie list, który nasz minister Reinhard ieszcze d. 15 października do naszych dyplomatycznych agentow wydał, względem uczonego Dolomieu, znayduiącego się w więzieniu w Messynie, żeby wszystkiego dokładali dla wydobycia go.

Szuanow coraz więcey pokazuie się w zachodnich departamentach, a ustawa względem wybierania zakładnikow pomnaża liczbę ich stronnikow. Republikancki jenerał Vitat dostał się w ich ręce; lecz obrawszy go ze wszystkiego wypuścili go. Szef roialistow hrabia Bourrmont, młody ieszcze bardzo człowiek, wydał odezwę w którey mowi: Francuzi! koniec waszey nędzy zbliża się; godzina boiu wybiła; dzień waszego oswobodzenia nadszedł. Brat J. K. Mci nie oczekuie tylko na moment, w którym mu punkt wylądowania będzie zrobiony, żeby przybył na sprzymierzoney eskadrze pod naszemi brzegami krążącey. Od iednego do drugiego końca Francyi spieszą roialiści pod broń; wybor roialistow attakuie w zachodnich prowincyach Nant, Orient, Renn, Laval, Fingeres, &c. Poydzcie za ich przykładem, walczcie za waszą nieszczęśliwą oyczyznę &c." — D. 28 pażd. pobito 1200 szuanow przy Mortain; przy Bayeux zostali także porażonemi. Odebrano im 8000 ładunkow i ważną korrespondencyą z Anglią &c.

Przyiaciel ustaw mowi, iż 16,000 Francuzow idą przez Bazyleią do czarnego lasu w Szwabii. — Buonaparte zaabonował prawie wszystkie tuteysze dzienniki. "Żada sobie wielką przykrość, mowią tuteysze pisma, ieżeli wszystkie będzie chciał czytać." Uroczystość którą iemu i Moreau ciało prawodawcze dać chce, ma bydź d. 6 w kościele zwycięztwa.

Położenie naszego skarbu iest zawsze smutne. Urzędnicy maią 4 i 5 miesięcy zaległą płacę. — Syn Lafayetta służy w gwardyi narodowey w Hollandyi i walczył pod jenerałem Brune przeciw nieprzyiacielowi. — Weneckie konie z bronzu maią bydź na placu zwycięztwa postawione. Perrechol ambassador nasz w Szwaycaryi złożył swoy urząd. Ob. Pichon ma tam bydź sprawuiącym interessa.

Wczoray zdawał Thibault imieniem wyznaczoney kommissyi rapport o pożyczce 100 mill. Wystawił iak nie słusznie iest podzielona, iak mało dotąd przyniosła, iak handel i przemysł upada, a nieufność się wzmaga. Proponował nowe iey rozłożenie, to iest, żeby te 100 mill. za przydaniem 5 centimow do każdego franka podatku gruntowego, ruchomego, osobistego i zbytkowego, wybrane były. Po wielu sporach odłożona ieszcze została rezolucya.

W nadgrodę utraconych pieniędzy i rzeczy przez bywszych naszych w Rasztadt ministrow, wyznaczono 166,903 fr. to iest 32000 dla Jean Debry, 64,503 dla wdowy Roberjot 64,000 dla obu Corek Bonnier i 64,000 fr. dla Rozenstiel. — D. 29 października postanowiła rada 500 na wniosek Lucyana Buonaparte, iż wdowie i dzieciom Jrlandczyka Theobald Wolf Tone, który dawniey w Wandzie służył, a potym iako buntownik w Irlandyi stracony został, bę-

dzie dane wsparcie. Lucyan Buonaparte oświadczył z tego powodu, iż wkrotce otworzy się ważne zdarzenia w Irlandyi. — Mowią tu teraz o bliskim pokoiu, dodaiąc iż Achen będzie mieyscem kongressu.

Czytamy tu następuiącą płacę naszych dyplomatycznych agentow: Ambassador Francuzki w Madrycie bierze rocznie 105,000 fr. sekretarz legacyi 9000; w Berlinie ambassador 90,000 fr. sekretarz legacyi 9000; w Kopenhadze poseł 37,500, sekretarz 4500; w Hadze poseł 37,500, sekretarz 6750; w Szwaycaryi poseł 37,500, sekretarz 4500; w Genuii poseł 22,500, sekretarz 3750; przy Anseatyckich miastach poseł 22.500, a sekretarz 3200, tyleż w Ratysbonie i Dreznie, w Kassel poseł 18,750, sekretarz 3200, w Darmstadt poseł 15,000, sekretarz 3200 fr.

D. 28 października posłane zostało do administracyi municypalney w Cain następuiące pismo: " *Krolewska i Katolicka armia.* Administratorowie! Chcę z rozpalonemi luntami do waszego miasta wniyść, lecz wy możecie spokoynie na waszych mieyscach zostać. Ten ktory się z bronią przeciw nam pokaże, nie ma się spodziewać pardonu.

Pod, *Henryk Xżę Hartcourt.*

Podług listow od granic Włoskich, przenoszą siedzących ieńcow w cytadeli Turyńskiey wgłębs Włoch do Pizzighetone. — Buonaparte miewa ieszcze wciąż z admirałem Bruix konferencye. To daie powod do rożnych domysłow względem iego dalszego przeznaczenia. Ioni utrzymuią, iż Buonaparte nie będzie teraz użyty, tylko będzie prywatnie żył, i radą swoią służył. — Żona iego znayduie się w Paryżu. — Uczone towarzystwo w Abbeville przyięło za swego członka professora Danzel.

Z Berna d. 30. Października.

Ciało prawodawcze Helweckie następuiący wydało wyrok: "Ciało prawodawcze zważywszy potrzebę ziednania dla rzeczypospolitey przez sposob wystawienia korpusu woyska odpowiadaiącego iey siłom, powagi, ktora iey należy iako mocarstwu niepodległemu, stanowi: 1) Dyrektoryat wykonawczy iest wezwany do przesłania iak będzie mogł nayprędzey dokładnego rapportu o stanie skarbu rzeczypospolitey. 2) Rapport ten obeymować powinien uwiadomienie o wszystkich źrodłach, ktore ieszcze dla rzeczypospolitey pozostaią, tak w podatkach trwaiących iako też dobrach narodowych i innych wszelkiego rodzaiu, tudziesz dokładny stan ile bydź może wszystkich długow rzeczypospolitey dotąd niezapłaconych. 3) Wezwany iest procz tego do okazania ciału prawodawczemu dokładnego stanu wszystkich trudności i przeszkod iakich doświadcza wykonanie ustawy względem podatkow i sposob ich wybierania. 4) D łączy do tego stan potrzeb rzeczypospolitey na rok nadchodzący i plan skarbowy odpowiadaiący tym potrzebom, nad ktorym zaraz możnaby obradzać się. 5) W układzie tego planu pamiętać będzie o summach potrzebnych na utrzymanie korpusu woyska odpowiadaiącego siłom rzeczypospolitey i stosownego do teraźnieyszego iey położenia. „

Z Rzymu d. 20. Października.

Margrabia M[illegible], Xiążęta Gabrielli, Aldobrandini, i . Giovanni R[illegible], w czasie rządow republikanckich przybyli z Florencyi do naszego miasta.

DODATEK

DO N^ro 95.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRZODĘ DNIA 27 LISTOPADA 1799.

Z Liworna d. 25. Października.

Woyska Rossyyskie, które niedawno wysłały były dla zmocnienia korpusu jenerała Klenau pozawczoray powrociły do naszego miasta. Dnia dzisieyszego z wszystkiemi bagażami i całą swoią artylleryą ruszyły do Neapolu. Z ostatniego tego miasta przybył tu kuter Angielski z depeszami do konsula swego narodu. W tych dniach zawinął także do naszego portu ieden okręt liniowy Rossyyski.

Z Bregenz d. 1. Listopada.

Woyska Rossyyskie tu i w Lindau stoiące dnia 28 p. m. ruszyły. *Korpus* tegoż woyska pod rozkazami jenerała Rosenberg będące, mocne od 10,000 ludzi stoi ieszcze obozem w Dornbieren i w okolicach Rheineck. — Niewiadomo dotąd czyli tam zostanie, lub czyli się złączy z resztą armii. Woyska Rossyyskie podług nowego rozkładu stać będą w następuiącym sposobie. *Jazda pierwsza linia* w Weissenhorn, Roggenburg, Memmingen, i Kempten, *Piechota druga linia* w Burgau, Kircheim, Mindelheim i Kaufbeuren. *Składy i szpitale 3cia linia* w Wertingen, Auszpurgu, i Schongau. Jazda jenerała Derfeld składaiąca się z 7450 ludzi i 7500 koni stać będzie w Hechingen, Mosingen, Belsen, Bodelahausen, Thaleim, Eshingen, Ofterdingen mieyscach należących do Tubingen i Trochtelfingen wielkim woytowstwie należącym do kraiu Fürstemberskiego. — W kraiu Gryzonow zupełna teraz panuie spokoyność, gory tego kraiu są iuż śniegiem pokryte i wielki niedostatek żywności czuć się daie.

Z Hagi d. 9. Listopada.

Wszystkie Rossyyskie woyska zostały z naszey rzpltey do Jersey &c. przewiezione, nie zostało się tu nad 2000 Angielskiego woyska. Ponieważ wywiezienie woysk które do 18 t. m. oznaczone było, tak nagle nastąpiło, mniemaią niektórzy, że Angielskie i Rossyyskie woyska na inną przeznaczone są wyprawę. — W ciele prawodawczym proponowano, żeby naszą armią do 32,000 ludzi doprowadzić. Reprezentant Reyndeel zdawał rapport o sposobie wykorzenienia morowey zarazy, o czym

w przyszłym tygodniu zaczną się narady. — Onegday miał Brune uroczysta audyencyą u naszego dyrektoryatu. Przy odgłosie armat i w towarzystwie Francuzkiego posła, iego świty, i wielu Batawskich jenerałow &c. wchodził do dyrektoryatu. Francuzki minister i jenerał Brune mieli mowy do dyrektoryatu względem szczęśliwego zwycięzenia nieprzyiaciela, na które im prezydent odpowiedział. Tegoż dnia dawał Francuzki minister wielki obiad. — Pogłoska utrzymuie się wciąż, że 10,000 Prusakow obeymie wkrótce kraie krola Pruskiego na lewem brzegu Renu. — Francuzki minister marynarki posłał rozkaz do Dunkierki, Kale, Boulogne i Hawru, żeby wszystkie znayduiące się tam statki natychmiast były uzbroione. Mowią znowu o wyprawie do Anglii. Wiele woysk maszeruie z wewnątrz nad brzegi.

DONIESIENIA.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Ignacemu Zakrzewskiemu: że niewierny Abuś Lewkowicz u Sądow tych, o zapłacenie summy 7157 zł. pol., załobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, doprasżał się.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy w cale w C. K państwach, dziedzicznych znayduie się, onemuż Zakrzewskiemu adwokata tuteyszego Wolickiego z iego szkodą i iego kosztem, zastępcą postanowiły, z którym procefs ten podług przepisu ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, które na poparcie sprawy za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
J. Morak.
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 19 Paździer. 1799.
Elsner.

Ces. Kr. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Mateuszowi Czarnkowi sukcefsorowi ś. p. Krzysztofa Reklewskiego, że Pan Jan z Dukli Młachowski u Sądow tych, o wydanie sobie 20,000 zł. pol. z prowizyą z summy 42,118 zł. pol. 18 gr. w depozycie sądowym złożoney, załobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te niemaiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż Mateuszowi Czarnkowi adwokata tuteyszego Zarzeckiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym procefs ten podług przepisu ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony będzie, on przeto edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to iest: d. 21 Xbra 1799 r. sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, które do swey obrony nayskutecznieysze bydź sądzi; gdyż w przeci

wnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winnien.

Jozef: de Nikorowicz.
Jan Morak.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey. W Krakowie d. 18. Września 1799.

Ze strony C. K pełnomocney kommissyi zadworney Galicyi zachodniey.

Na wstawienie się Krolewsko Węgierskiego rządu namiestniczego podaie się ninieyszym powtornie, i stosownie do tuteyszego wezwania pod d. 27 si rpnia r. b. każdemu do wiadomości, że termin wtedy postanowiony do stawienia sie Jerzemu Pithingerowi synowi szklarza Jana Jerzego Pithingera w mieście Szemnitz zmarłego na poł roku przedłużony został.

Gdyby zaś kto o zapadłey może śmierci wezwanego Jerzego Pithingera pewną miał wiadomość, tedy ma otym albo nayblizszemu urzędowi cyrkularnemu, albo tuteyszey kommissyi zadworney donieść, i namienić, czy zostawił posobie sukcessorow, lub nie? W Krakowie dnia 17go paździer nika 1799.

Karol baron de Galenfels, sekretarz gubernialny.

C. K Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Kajetanowi Skopowskiemu: że Pan Józef Tomkiewicz u sądow tych, o przeięcie sprawy przeciw massie krydalney Konstantego Jankowskiego względem ustąpioney summy 322 czer. zł. z prowizyą, żałobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, doprasz ł się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie przypozwany zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż Panu Kajetanowi Skopowskiemu adwokata tuteyszego Pana Osławskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym process ten podług przepisu ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 14 Decembra roku bieżącego o godzinie 9 z rana sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie Patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych środkow prawa używał, które na swą obronę za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
Jan Morak.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey W Krakowie dnia 16 Septembra 1799.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Pani Antoninie z Slaskich Olizarowy, że Pan Tomasz Przyborowski u Sądow tych, o zapłacenie summy 1000 zł. pol. z prowizyą, żałobę na nią, iako spolniczkę sprawy z Panią Wiktoryą z N warskich Rylską, podał i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, doprasżał się.

Gdy zaś sądy te, niemaiąc wiadomości gdzie obżałowana zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, oneyże Pani Antoninie Olizarowy adwokata tuteyszego obovga prawa doktora N emtza z iey szkodą i iey kosztem, zastępcą postanowiły, z ktorym process t n podług przepisu ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony będzie; ona przeto edyktem niniejszym tym końcem up mina się: ażeby d. 7 Grudnia 1799 sama stanęła, albo iezeli iakie ma prawa swego duwo-

dy, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłała, albo nakoniec innego sobie pat ona obrała, tego sądom tuteyszym wymieniła, i podług przepisu tych środkow prawa używała, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż inaczey wszelka niedogodność z zaniedbania wynikającą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winna była.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey.
W Krakowie d. 24 Września 1799 roku..
Ascher.

Gdy na dniu 30 Października 1799 roku dobra *Korzeń*, Stawiczyń i Jasionna w cyrkle Radomskim leżące Pana Stanisława Greybera dziedziczne, dla niezgłoszenia się tych, którzyby sobie ich nabydź byli życzyli, sprzedane bydź nie mogły; nowa przeto tych dobr licytacya na dzień 9 Grudnia roku bieżącego o godzinie 9 zrana naznacza się, z tym dodatkiem: że cena ich szacunkowa w kwocie 128.839 zł. pol. iest ustanowiona i że warunki za zasadę kupna kontraktu służące, stronom przy akcie licytacyi kommunikowane będą; że nakoniec życzącym sobie tych dobr nabydź, wolno iest ich detaxacyą przeyrzyć sobie w sądowey registraturze.

W Krakowie dnia 4 Listopada 1799.

Jozef de Nikorowicz.
Olechowski.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądow Szla. Krakowskich Galicyi Zachod.
Elsner.

Dnia 17 grudnia r. b. w kancellaryi C. K. kameralney dyrekcyi Niepołomskiey o godzinie 9 zrana na skarbową potrzebę 500 korcy żyta, i 600 korcy na słod zdatnego ięczmienia przez publiczną licytacyą od tego zakupione zostaną, ktory za naytańszą cenę te gatunki zboża liwerować podeymie się.

Za fiskalną cenę brać się będzie Targowa cena ktora w ostatnim dniu przed licytacyą w mieście Wiśniczu znaydować się będzie.

Gdyby się licytanci znaydowali ktorzyby mnieyszą kwotę liwerować podieli się, Więc licytacya cześciami po 100 i 200 korcy odprawiona bydź może.

Na vadium (zastaw) powinna bydź dziesiąta część prætium fisci od tey kwoty zboża złożona, ktora sprzedaiący liwerowac zechce.

Z Urzędu C. K. kameralnych dobr Dyrekcyi. *W* Niepołomicach dnia 9 Listopada 1799.
Postel.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey Edyktem ninieyszym wiadomo czynią: iż Xiądz Jozef Bogucicki, nauczyciel wysłużony szkoły głowney Krakowskiey, pleban Igołomski d. 26 grudnia 1798 roku z tym światem pożegnał się i testamentem swoim krewnych swych (nie wymieniwszy ich) dziedzicami postanowił.

Gdy zaś C. K. Sądy te nie maią wiadomości, gdzie ustanowieni dziedzicami krewni ś. p. Xiędza Bogucickiego mieszkaią, przeto upominaią ich: ażeby prawo swoie do dziedzictwa. C. K. Sądom tuteyszym okazali; gdyż w przeciwnym razie dziedzictwa pertraktacya z tymi odprawiać się będzie, ktorzy się zgłoszą, a w przypadku, gdyby się niki nie zgłosił, cały maiątek przez C. K. Sądy tuteysze administrowany, a nakoniec iako opuszczony uważany będzie. W Krakowie d. 14 Września 1799 roku.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. *K.* Sądow Szlacheckich *Krakow.* Galicyi Zachod.
Weinmann.